

SENTÈNCIA 15-01 DE 20 DE JUNY DE 2001

Ponent : M.I. Sra. Marie CONTE

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: que el M.I. Tribunal de Corts va dictar sentència en data 20 de febrer d'enguany amb la següent part dispositiva: "FALLEM: que hem de condemnar i condemnem Elisabet R.T. com a responsable penalment en el concepte d'autora d'un delictes d'imprudència amb resultat de lesions sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de un mes de presó condicional, 50.000.- pts de multa i al pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil condemna Elisabet R.T. solidàriament amb la Cia. d'assegurances La Financera a abonar a la Sra. Carme S.J., la quantitat de 6.132.224.- pts i a la Caixa Andorrana de Seguretat Social la de 2.569.060 pts. , deixant pel període Carme S.J. d'execució de sentència la indemnització a satisfer a la Sra. pels punts de vellesa deixats d'adquirir, després d'acreditació de la seva reclamació. Es fa reserva d'accions civils a la Sra. Carme S.J. i a la CASS per les despeses futures que es puguin generar".

Que la sentència es basa en els següents fets provats: "la processada Elisabet R.T., sense antecedents penals, conduint el vehicle de la seva propietat marca Volkswagen Golf GTI matrícula AND-D4767, amb pòlissa d'assegurances contractada amb la Companyia La Financera d'Assegurances, en data 30 de desembre de 1998 vers les 19,15 hores circulava per l'Avinguda Fiter i Rossell de la Vila d'Escaldes-Engordany vers la Vila de la Massana sent la circulació densa però sense retencions i la calçada molla degut a la pluja, quan a l'arribar a l'alçada del núm. 40 de dita avinguda i a uns quants metres sobrepasat el pas de vianants allí existent, atropellà amb la part davantera esquerra del vehicle a la vianant Sra. Carme S.J. que travessava la calçada d'esquerra a dreta segons el seu sentit de marxa.

A conseqüència de la col·lisió Carme S.J. caigué al terra i sofrí lesions que han necessitat per curar, segons l'informe mèdic forense obrant en autes més de nou mesos restant-li seqüeles funcionals".

II.- RESULTANT: que contra l'esmentada sentència s'interposà recurs d'apel·lació pel Lletrat Jaume BARTUMEU CASSANY, advocat d'Elisabet R.T., el qual demana que la sanció penal sigui fixada en un advertiment i una multa de 25.000.- pts, i la condemna de la seva defensada a un percentatge de culpa en la responsabilitat civil no superior al 50%.

Sosté que la Sra. Carme S.J. va contribuir a la realització de l'accident, pel seu comportament culpable al creuar la calçada, tal com ho atesten les declaracions dels testimonis i de la processada, fora del pas de vianants, infringint així el deure de prudència i de diligència imposat als peatons per l'article 55 del Codi de la Circulació.

Posa de relleu que la sentència del Tribunal de Corts comporta motius contradictoris en la mesura en que, tot i retenint que la perjudicada va travessar la calçada a 4 mts del pas de vianants no atribueix a aquella cap part de responsabilitat; estimant que aquesta distància constitueix una "zona protegida", noció que no està ni definida ni precisada en el Codi de la Circulació, i que no es pot admetre una excepció a l'article 55 d'aquell text en espais urbans, comercials i molt concorreguts, circumstància que reté el Tribunal de Corts per a caracteritzar la falta de la processada.

Per tant considera excessiva la pena imposada a Elisabet R.T. i demana, pel que respecta la responsabilitat civil, que es tingui en compte la falta comesa per Carme S.J. a concurrència del 50%.

Finalment sol·licita la reducció a les següents sumes de les indemnitzacions atorgades a la perjudicada:

- IPP, 2.000.000.- pts
- Pretium Doloris, 600.000.- pts
- Perjudici estètic, 100.000.- pts.

III.- RESULTANT: que el Ministeri Fiscal s'oposa al recurs demanant la confirmació de la sentència recorreguda en tots els seus extrems, en base a les següents argumentacions:

-Els conductors dels vehicles han d'adequar-se a les circumstàncies i característiques de la circulació dominant en tot moment els vehicles.

-De la prova practicada se'n desprèn que Elisabet R.T. no observà la presència de Carme S.J., malgrat la proximitat d'un pas de vianants, i quan ja havia travessat la meitat del carril de circulació, mentre plovia i amb gran afluència de vehicles i persones.

IV.- RESULTANT: que també s'oposa al recurs el Lletrat Salvador CAPDEVILA PALLARÈS advocat de Carme S.J. i de la CASS. Observa en primer lloc que el recurs

d'apel·lació només s'interposa en nom d'Elisabet R.T. i que se n'ha de deduir que la Cia. Financera d'assegurances representada en primera instància pel mateix Lletrat ha acceptat la sentència del Tribunal de Corts, la qual als seus únics efectes ha esdevingut ferma; en segon lloc que les reclamacions de la CASS no han estat contestades per la recurrent.

Observa que la sentència recorreguda ha fet una exacta apreciació de les proves, que no ha estat contestada en aquest punt, i una anàlisi precisa dels fets i de l'absència de tota falta imputable a la víctima.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: sobre la responsabilitat penal: que els fets retinguts com a provats pel Tribunal de Corts, no fan objecte de cap oposició, que en resulta que Carme S.J. ha estat xocada pel vehicle d'Elisabet R.T. quan ella ja havia travessat més de la meitat de la calçada, en una zona on hi ha situats nombrosos comerços, on la il·luminació del lloc ofereix, malgrat la nit, una bona visibilitat.

Que en ressurt dels testimonis recollits en el curs de la instrucció i a la vista oral, i de les declaracions fetes per la processada especialment davant el Batlle instructor (foli 37) que la víctima es trobava al moment de la col·lisió a 2 o 3 m del pas de vianants. Que Carme S.J. va precisar haver-se parat després d'haver creuat la primera via de circulació, per verificar, abans de començar a travessar la segona via, si venia cap vehicle, que després d'haver fet un o dos passos va sentir un xoc a nivell de la cama dreta.

Que se n'ha de deduir que la víctima, si no es trobava exactament sobre el pas de peatons, estava molt prop d'ell, i que la processada si no la va veure a 2 m del dit pas de vianants tampoc hauria remarcat la seva presència si hagués travessat sobre el pas de vianants.

Que no es pot rellevar cap falta envers Carme S.J., la qual al posar-se a la calçada amb prudència en una zona freqüentada en ciutat on els automobilistes han de fer prova de vigilància als voltants immediats d'un pas protegit, podia legítimament esperar beneficiar-se de la protecció particular oferta als peatons circulant sobre el citat pas.

Que en canvi Elisabet R.T., que no va remarcar la presència al mig de la calçada de la perjudicada, vestida per tant segons els testimonis Oscar M.G. i Rui B. d'un abric de color clar, va cometre una falta d'inatenció generadora de l'accident, la responsabilitat del qual li és totalment imputable.

Que la pena pronunciada pel Tribunal de Corts, compte tingut de la falta de conducció, resultant particularment de la presència d'un pas de vianants i de l'animació regnant al lloc on es produí, no es ni de bon tros excessiva i s'ha de confirmar.

II.- CONSIDERANT: sobre la responsabilitat civil, que convé constatar en primer lloc, que solament ha exercit recurs Elisabet R.T., a l'exclusió de la seva asseguradora la Cia. Financera d'Assegurances Sa, que no esta posada en l'escrit de recurs presentat al Tribunal de Corts el dia 16 de febrer de 2001, i que respecte de la qual la sentència ha esdevingut ferma.

Per altra part, en la mesura en que no s'estableix cap falta envers Carme S.J., per les raons precedentment exposades, no hi ha lloc a repartir la responsabilitat. Elisabet R.T. ha de ser declarada totalment responsable de les conseqüències danyoses de l'accident.

Finalment pel que respecta l'import dels perjudicis lavaluació dels quals en primera instància es contestada en l'escrit de recurs, l'informe final del Dr. VERDAGUER de data 31 de desembre de 1999 posa en evidència:

- un quantum doloris qualificat de bastant important (5/7) resultant d'una fractura de pelvis i luxació del genoll dret amb ruptura dels lligaments, intervinguda quirúrgicament, 36 dies d'hospitalització, 3 setmanes de repòs absolut al llit i més d'un any de rehabilitació funcional. La quantitat de 1.500.000.- pts retinguda pel Tribunal de Corts està per sota dels barems per l'any 1999 de la Cour d'Appel de toulouse (73.000.-FF a 90.000.- FF per un perjudici d'aquesta importància) i conforme a les sumes atribuïdes per la jurisdicció andorrana.

- un perjudici estètic qualificat "d'entre molt lleu i lleu" (1,5/7) resultant d'una cicatriu post quirúrgica del genoll dret. La suma de 150.000.- pts atorgada en reparació d'aquest perjudici correspon a una indemnització habitualment atorgada per perjudicis d'aquesta natura, i se situa fins i tot per sota (sentència del TC de 5-11-98 -home de 46 anys, perjudici estètic mínim 0,5/7= 150.000.- pts).

- una Incapacitat Parcial Permanent de 20% resultant d'una rigidesa important del genoll dret amb un dèficit d'extensió de la cama de 20°. L'avaluació a 200.000.- pts del punt d'incapacitat és inferior als barems de la CA de Toulouse per l'any 1999, pujant a 8.500.- FF compte tingut del grau d'IPP i de l'edat de la víctima, i correspon a les indemnitzacions atorgades per les jurisdiccions andorranes en casos similars, segons els

barems de l'any 1998, els quals serien susceptibles el 2001 de revalorització.

III.- CONSIDERANT: en conseqüència convé confirmar en tots els seus extrems la sentència recorreguda.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació d'Elisabet R.T.

2.- Confirmar la sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 11 de gener de 2001 en la causa núm. 103-1/99.

3.- Condemnar al recurrent al pagament de les despeses processals causades pel recurs.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.